

ANY NOU, CINEMA CLÀSSIC

El poeta no sueña: cuenta
(Jean Cocteau)

*La verdadera patria
del hombre es su infancia*
(Reiner Maria Rilke)

Començar un nou any amb cinema és el que toca. Com ja és habitual, la primera pel·lícula programada pel 2005 és Casablanca; d'aquí, a dos anys, pensam fer un regal als cinèfils, ¿i als cinèfags?: la projectarem muda, i que siguin els espectadors els qui posin els diàlegs. No és nou, això, ja es fa a un cinema de Boston.

També hem programat un cicle políac de cinema francès, Cinema Polar, nou pel·lícules de diferents autors i èpoques, Clouzot, Chabrol, Truffaut, Miller, Nicloux, Salvadori, Le Perón, Tavernier, Schoendoerffer.

2005, any de centenaris: Otto Preminger, Jean Vigo, Joseph Cotten, Aldo Fabrizi, Henry Fonda, Thelma Ritter,

Franchot Tone, Lillian Hellman, Dalton Trumbo, Joseph LaSelle..., entre altres, tots ells amb una empremta significativa en el món del cel·luloide. Però, per damunt de tot, serà l'any d'una de les figures més il·lustres i romàntiques i, fins i tot, màrtirs, poeta, al cap i a la fi, del cinema francès dels anys 30, Jean Vigo. Aquest any el Centre de Cultura li dedica una atenció privilegiada, amb seminaris, taules rodones, etc., en què hi participaran historiadors, crítics, artistes, tot coordinat i dirigit pel catedràtic Romà Gubern. L'objectiu és revisar, i revisar, la seva minsa, només des del punt de vista quantitatiu, obra completa: els documentals Taris i A propos de Nice, i els films Zéro de Conduite i L'Atalante.

